

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62 :—: TELFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Tauler, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERÍA DE

FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125

(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics. Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigües
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènec, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

CALÇATS

A. RASPALL

13, Portaferrisa, 13

BARCELONA

ART NOVELL

REVISTA D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

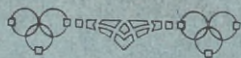

Barcelona, MAIG 1924

PREU 15 cts.

DISPONIBLE

PINTURA i DECORACIÓ
D'EN
LLUIS SAVALL

VARIATS i PULCRES
TREBALLS

SERVEI
A DOMICILI

MAJOR, 16.-SARRIÀ

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 5

REVISTA MENSUAL D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA maig de 1924

—

Subscripció: Un any 1'70 ptes.

Direcció: Lluís Pallà, Consell de Cent, 247, entl. — Administració: Ramón Arrasa, Estruch, 9, btga.-Telf. 2055 A

GLOSSARI

Poetes joves

Francesc Moragas

I

Porta a flor de llavi l'encís de Maig, i en l'arpa d'or les ardencias suaus i acaronadores de la joventut. Perçò en Francesc Moragas és un poeta eternalment infant, perquè els seus versos embriagants de ingenuïtat i veritat, son concebuts per una ànima que batega a l'impuls d'altre cor, i un poeta que estimi serà sempre un infant.

De forma exterior dels versos d'en Moragas, poca cosa es pot dir. Devegades tè un deix, un arrocegament en la cadència pot-ser fins pronunciada. Li ha costat molt el domini d'accent però a la fi s'el ha fet seu, i el sab jugar divinalment. Hi ha moments que aquella infantilitat de que parlave abans, passa massa en sos versos, i allavors és quan trovem la poesia d'en Moragas manca de masculinitat, fa valenta en la rima, però amb tot és un poeta que promet, i que amb els noms d'en Carles Magriñà, Maria Roig Verdager, J. Martí Aparici, i algùn més, forma l'escut triomfant i gloriós de l'Associació d'Autors de la Ploma.

CARLES SANAHUJA

A UNA DONA Treballar, Treballar..!

M'ho digueren, més... no ho creia,
prò a l'haver-me'n cerciorat
he vist que era cosa certa
la teva infedilitat.

Oh, Déu meu, quanta dissort
Senyor, quanta falsetat!
aquelles paraules dolces
que amargues que s'han tornat.

Tan feliç que jo em sentia
quan anava al teu costat;
amb la fe que jo estranyia
ta mà encès d'amor sagrat.

Oh amor meu, però és possible
que tu no et recordis ja
de tes solemnes promeses?
Quanta cosa has oblidat!

El mateix fer jo procuro.
més n'era tan arrelat
dins la meua pobre ànima
ton amor, per mi sagrat,
que por més que m'hi esforcí
jo no et puc, oh no, oblidar.

ESTEVE CALZADA

INSTANTANEA

Jo en conec una donzella
que el meu cor em va enrobar
no, n'he vista cap com ella
que ditzós el qui l'haurà.

MANUEL BASSOS PUIGGRÓS

Al matí, quant ja les portes
de la fosca en son badades,
i un fill d'or molt prim s'escapa
que més tard surt a braçades,
retorna a vida el nou dia
per totes les encontrades.

De mils punts els obrers venen,
no's retarden ni un moment,
tots a l'hora ses llars deixen,
i enfren junts, bo-i-somrient,
quant el pito fort els crida
amb sa veu omnipotent.

Son manyans, ferrers, broncistes,
son artistes tot de mall,
i ja el deixan, ja l'agafen,
ja se'n van a la fornal
on hi bull el cer i el ferro
que més tard repicaràn.

Quan el dia es més entrat
i ja brilla el Sol lluent,
els fusters, pintors, moblistes,
tintorers i dependents,
renoven també sa tasca
en comerços i tallers.

I la vida recomença,
s'omplen les places de gent
i els carrers, tots, s'invadeixen
de veïcols, moviment,
al empendre ja la indústria.
un nou pas vers a l'Orient...!

JOAN TRULLÀS RIERA
IGUALADA

— LA PRIMAVERA —

Ja ha arribat la primavera. Ja la terra treient-se el mantell fret i trist de l'hivern ostenta amb joia ses més belles gales.

Les orenetes creuant, l'espai lliurement, volant cel amunt, ens ho diuen pla bé, Les flors esclatant arreu, atraient-nos amb sos vistosos colors i dolços perfums, ens parlen també de la primavera. Els arbres amb ses fulles verdejantes, els prats amb l'herba fresca i gemada, les fonts amb son grat mormolar... tota la Natura, enjoïada i vestida amb sos més emisers vestits, ens canta amb cànctics angelicals la més bella de les estacions.

El març s'escola i els dies s'allarguen dins els bells crepuscles recollits i suaus. Vora els marges plens de molsa, els cirers floreixen amb ufanía i el ametllers son d'un verd refrescant.

Ara és el temps de la gran refflorida; l'aire és tot sedós i embaumat. No heu vist la bellesa dels crepuscles primaverals? No s'hauet quedat encisats mil voltes davant d'una sortida de l'astre rei en ia primavera.

Els rossinyols han tornat, portant l'alegria al món i l'esperança al cor. Com ens semblan ara incomprensibles els pessimismes de l'hivern i les desil·lusions de la tardor!... Ara que els rossinyols canten, amb un cant fi i alegre...

Floreixen els tarongers, embaumant l'aire d'una exquisida flaire i al bell matí les flors del camp s'obren impacientes, per la rosada. Ja ha arriuat la primavera, els temps de la florida de les gaies il·lusions. La terra reposa en silenci. Sembla que l'encis d'ella, ens tingui corpesos i quiets.

Bentost arribará el juny i els blats, verds i gemats ara, caurán sota la lluenta falç i finirá dolçament la primavera.

CARLES CARCELLER BLAY

PRIMAVERA

a N a R. E. S.

*Que n'es d'hermós el prat daurat de sol
Esclaten belles flors, somriu la vida
i en bells cants el aucells alcen el vol
refilant les cançons que el temps convida.*

*El sol mansiu rebrilla sobre els blats
la poesia neix entre les roses
la flaire i la dolcesa d'aquells prats
i el blau del cel, que'n volen dir de coses!*

*Son la daurada lira del poeta
que vibra en sons de dolça melodia
dintre lo excels del goig con un misteril...*

*son el retorn festiu de l'oreneta
son com el bes als llavis de l'aimia
donat al cor el goig d'un somni eteril...*

JOAN CASTELLS.

PÀGINA FEMENINA

ESCLAT JUVENIL

Juventut...

*flor gemada que encisera
fa l'escat en Primavera
caresa de magnitud*

*La flaireja l'alegria
son entorn n'és paradís
ple d'encant i d'harmonia
de somniosa té l'ençís*

*La vida eterna riulla
cadena de jovenalla
sols veu flors
flamerada d'or volteja
l'il·lusió folla rodeja
plé d'amors*

*En son desvari gentil
l'enmiralla fagaquera
la mirada querubil
de la nina joganera*

*Inunda en son cor fogós
l'expurneix de poesia
rimant amb so melodiós*

*¡Flor novella!
l'oreig bressa sa poncella
de dolç festeig
¡son cor l'enuig no coneix!*

*El temps, fada maravellós
passa llisqueut, delirant
somnia rosats... ondulosa
els trasporta brunzinant*

*Cèlic... bell... diamanti
n'és l'espai que l'antureja
son vel s'estén nacart
quan joventut galaneja.*

EMILIA FONT

Els primers batecs d'un cor adoslescent

*Des del jorn que et vaix conèixer
que el meu cor ja t'ha estima,
i des d'aquell ditxós dia
que amargures he passat!*

*Miro sempre de trobar-te
per paguete contemplar...
i tu sempre de mi fuges,
perquè t'em sols allunyar...?*

*Per ventura jo et tormento
quan estàs al meu davant?
Si és aixís com ho lamento!
és tan bell el teu semblant...*

*Si és que mai m'has estimat
(Déu vulga que aixís no sia)
aparat del meu costat,
i no atormentis ma vida...*

(Ripoll)

C. P.

NIT D'AMOR Poemes d'estiu

JUNY

Nit de bruna galanía,
nit d'ensomni, nit d'amor,
nit d'eterna poesia,
que m'és grat el teu record.

Tu em recordes, nit plaenta
tot un somni sense fi;
una nit de joia ardenta
i uns ulls blaus de serafi.

Tu em recordes la mirada
i'l perfum ultra-plaent
de la mèva enamorada;
del meu únic pensament.

I em recordes, nit galanà,
uns cabells trenats, com d'or,
uns llavis color de grana
i un parlà que's un tresor.

Tu em recordes, nit formosa,
tot un somni d'il·lusions
i em recordes a l'hermosa
que ha teixit mes devocions.

Oh nit clara, il·luminada
per els raig de blanc argent
fes que servi a ma estimada
sempre mes mon pensament!

MANUEL VALLDEPERAS

El maig florit clou la parpella
i arriba el juny alegrement;
demunt del camp canta l'ocella
entre la glòria del forment.

Juny plé de foc i d'alegria,
tot son cançons de joventut;
canta la guatlla al pic del día;
cançó de juny que ens inicia
del blat novell la plenitut.

I cou l'espiga triomfant
sota la falç que canta i riu...
somni d'estiu,
rial·la d'infant.

I el juny afina lentament
dessota un cel de serení,
tot obrint pas alegrement
al temps daurat que ens durà el ví.

IU PONS

L'OBRER

Soc qui forma negra història
en sa adversa i trista sort;
Soc, qui prefereix la mort
al no poguer trobar gloria.
Soc cridat a ser l'escòria
de la social corrupció...
Soc qui no mereix perdó
qui en silenci perd la vida
sentint el món que li crida:
no demanis compassió!

JOAN RUIZ ALCARAZ

P À G I N A S E L E C T A

— L A N A U —

La meva joventut es una nau
lleugera, altíva, ensuperbida i forta
de veles mes inmenses que'l cel blau
turgent del vent de Déu que se l'emporta.

Turgent de nous sentints i de passións
que exciten l'Aquiló i les Tramuntanes
va fendint com un glavi els horitzóns
i es minva de les noves clarianes.

Inmobil quan el vent està calmat,
de vora seu fa una ombra beneïda,
la mar s'en sent desota ment ungida
i tot el cel en resta asserenat.

Mes, quan de sobte, al so de fer Mestral
es remouen les aigües mes pregones
inquieta treu foc per cada pal
con un corser alat, salta les ones
i els abims mes profonds d'un salt mortal.

I del fons de la mar amb feredat.
munta i reïx damunt de la turmenta
minvada d'una nova claredat
mes alta, més superba i mes potenta.

No mes desit-jo per la meva nau,
que del darrer combat havent victòria,
puguí volar al mar de la gran pau,
i es perdi amunt l'amplada del cel blau
amb les veles turgents d'un vent de gloria.

VENTURA GASSOL

(Del llibre "LA NAU")

Pericot
LA PUBILLETA VA A FESTA MAJOR per Pericot

SILUETES BACELONINES

EL CAPTAIRE...

Passava jo per cert carrer, molt concorregut de nostra Barcelona, quan un captaire vell i feble em deturà.

Tenia els ulls inflats i plens de llàgrimes, els llavis esgrogueits i secs, el vestit espellifat i brut. Son cap de cabell blanc onejava desordenat a l'aire i son rostre era melangios pel de porqueria... Oh! quan depressà havia anat la pobresa en fer d'aquell germà desgraciat un ser inútil i de fatigosa presència.

Allargà la mà envers meu i amb veu conmosa em digué:—Una gracia de caritat per l'amor de Déu...

I la mà extesa implorant caritat seguia al aire; era una mà bruta i inflada, plena de ferides; son cor en aquells moments plorava... es que és sentia ferit al tenir de pidolar almoïna a tot vianant...

Vaig regirar totes les meves butxaques per veure si trobava quelcom per aconhortar la seva miseria, emperó la casualitat va esser-li contrària; ni el rellotge, ni la cartera, ni tan sols mocador portava sobre meu, m'ho havia deixat a casa.

Trist cas el meu...!

I el pobre satisfet d'haver trovat un ànima sentimental i caritativa, esperava amb afany qui li diposés una moneda de coure a la seva mà debilment extesa que queia i s'alçava alhora nerviosament.

Pobre captaire! quina desil·lusió tindria al saber que no portava res per a ell.

Vermell i confós, no sabent que fer ni que dir, vaig estrenguer amb força aquella mà bruta i plena de nafres, bo hi dient-li emocionat:—Perdoneu-me germà; no porto res a sobre, altre dia serà; el cel vos protegeixi i l'àngel bo vos ampari.

El captaire inondat de certa alegria estrenyé també els meus dits i fitant una mirada amorosa al meu rostre enterbolit en digné:—Moltes mercès germà, per tot. Això també es una caritat, que Déu vos la premiarà en la gloria.

Allavors, en aquell moment passada la confusió, vaig comprendre que jo també acabava de rebre alguna cosa d'aquell germà meu, d'aquell germà que les dissorts de la vida l'havien convertit en captaire empero que li conservaven per voler del Crucificat aquella bondat i resignació que tan escaseja en els cors dels mortals i que ens fan aquestes dues virtuts mes consolador el camí d'aquesta vall de llàgrimes.

Ditxós vell captaire, que encara que no tinguís ni riqueses ni salut, tenia un tresor de valor molt més alt que tots els tresors plegats de molts mil·lionaris.

Aquell home brut, espellifat i de repugnanta mirada era poseïdor de la bondat i de la resignació... ditxós d'ell... molts li envejen... i molts potser cambiarien de lloc...

Pobre captaire...

JOSÉ M.ª GUARDIA

NOSTRA DANÇA

Al bon amic En Josep Margores

*A la plaça ballen sardanes
Ai mare dexeum-hi anar
que are toquen la mateixa
qu'un jorn jo vareig ballar.*

*Mare meva, mare meva
escolteu bé mon pregó
dels balls tot de Catalunya
la sardana es el millor.*

*Vos quan ereu petiteta
també n'havien ballat
doncs quan jo era petiteta
vos m'ho havien esmentat,*

*que la sardana és la dança
que per tots els catalans
representa viva imatge
de la nostra... voluntat.*

JOAN BLANC

A CALONGE

Unes platges ben xiroies
i un mar blau qu'els ha besat,
unes noies alegroies
i d'un pur color rosat,
d'una mirada encisera
que en el cor ha penetrat.
I somriu la Primavera
i aquell cel asserenat.
La fresqueta del pinar
aclamada per bells cants
acaba de completar
un poble ben plé d'encants.
Per respol té una montanya
per seient extensos plans
l'honradesa per companya
i per fills vers catalans.
I en l'Empordá estotjat
viu caliu de tradicions.
Oh Calonge estimat!
Oh niu de mes il·lusions!

AQUELL CLAVELLER

Oh el claveller!
que està dalt
del finestral
del meu carrer.
Sembla al matí
que em somriu
i que em diu
el seu sofrir.
Que sols foc es
d'un amor
que un crudel cor
no ha comprés.

* *
*

Humils gotes de rosada
s'han posat sobre una flor
s'ha tornat diamantada
i amb el sol fa resplendor.

S'HABIA ENMARIDAT

L'he vista avui riallera
i de ma gorja ha eixit
l'esclat de la Primavera
paraula d'un neguit.
La rialla que florí
en son llavi somrosat
fou un balsam que guari
ó un amor disfressat?
No fou balsam sa mirada
ni amor disfressat
era el fi d'una volada
d'un ocell enamorat.

* *
*

Els teus graciosos ulls
em diuen parauletes;
oh! els teus sedosos rulls
oh! tes galtes rosetes.
Ets bufona i gentil
una amoreta et diria,
oh! aquells quinze abrils
curulls de poesia.

A LA DE LES TRENES D'OR

Jo et donaria tot mon cor
oh! divinal poncella.
Si em donguessis tot l'or
tot l'or que t'emmartella.
I amb tes trenes trenaria
uns amors de joventut
i amb tes trenes trenaria
tot un món de poesia
que jamai trenar he pogut.

ELLA EM RESPONGUÉ...

A l'aimada li vaig dir
si amb tot el cor m'estimava
pero ella no em responguí.
I ma jove ment forjava
Un fracàs d'il·lusió
Perqué no em responen?
jo amantent l'hi preguntava
allavors alla em digué
que el que mon cor anhelaba
fou desig, no estimació.

PONENTADA

Al mestre J. M.ª Folch i Torres

Oh! sembrador que amb tos esforços
el blat fecond vares sembrar;
mira l'espiga que el sol daura
i el vent la vol arreballar.

Mira com ve la tramuntana,
ve de ponent, cap a llevant
desfà sa furia rancuniosa
a ne l'espiga desgranant.

.....
Mes quan vindrà nova collita
el grà caigut fecondarà
de cada grà d'aquella espiga
un altre espiga naixerà.

Ramon Arrasa Segura

MATINADA

La matinada si que n'és de formosa, bellesa si que en té, la que li ha donat la nit amb la seva quietut i obscuritat. La nit que s'ens presenta com tràgica, que tan sols al seu contacte el nostre cor s'esporgueix, i passen per nostra ment els fets tràgics que s'ens contenen de furts i fins crims i tot, que la nit amb la seva obscuritat traïdora ha protegit, fa resaltar més aquesta arribada del nou dia, la vinguda triomfanta de la claror i del benestar.

Les flors que adornen tan la nostra vida, a la nit son mústigues—també copen d'aquesta melangia de l'home—i fins no ens és permès sentir llur flaire en la foscor de la nit, el seu contacte, és semblant al de la serp en ple sol, la seva essència és mortal. Ve el dia, aquesta matinada riallera i ben vinguda, i les trobem rublertes de belles cristal·litzacions de llum, que s'ens presenta a la vista com una atapada xarxa de fils multicolors. Aquestes perles que son les gotes de la rosada, la nit les ha posades suaument suamunt les fulles i flors sedentes, per alimentar-les de vida i fer-les més belles! I en ser a la matinada, allà les llueix alegrement.

Que boniques son les cantúries dels ocells, com reflen enjogarradament donant son tribut al nou dia; com volen els papellons de calze en calze xuclant la vera mel; en la vinguda del nou dia, tot és alegria i benhaurança!

Les portes de les barrades cases, comensen a obrir-se per donar pas a l'aire saturat de nova vida; d'allà al lluny, d'allà on s'ajunta la mar amb l'espai, neix el sol; és aquest qui porta el nou dia, qui fon les tenebres per portar la claretat.

Jo et donc la benvinguda, oh matinada benafactora, ets tu sempre la regina del nou dia. Per aixó els poetes sempre t'han lloat!

B. CANALS I BOSOMS

Bibliografia

POETES i PROSISTES

Het-aci una nova publicació força simpàtica que's proposa ofrenar al públic, i per una insignificant quantitat, les mellors composicions dels POETES i PROSISTES catalans.

Han sortit a la venda *quatre volums* que amb el dedicat al gloriós Jacint Verdaguer formaran la primera serie. Les edicions acuradament presentades, porten com a premi l'extaureció dels volums Apeles Mestres i Guimerà.

S'anuncia per la serie segona a Joan Maragall, Ayné Rabell, Victor Balaguer, Josep M.ª Segarra i Carles Sanahuja.

Es d'agrair a la Editorial Associació d'Autors de la Ploma, aixís com al seu director i company nostre Sr. Sanahuja al que felicitem per el triomf que assoleix amb el seu estimable tècnica intel·lecte.

Nota d'Administració

Es prega a tots els subscriptors que per la bona administració d'aquesta revista, els que no hagin satisfet llur import, el fagin efectiu a l'Administració, personalment, per segells de Correu o per Gir Postal.

Mercès a la bastreta.

CORRESPONDÈNCIA

Victori Roger—Per ser excessivament llarg el guardaren per més enllà.

Enric Gall—L'una anirà l'altre veurem.

C. P. (Ripoll)—Ja ho fem com diu.

L. Garriga (Malgrat)—Si publicaren lo més prompte possible.

E. León Folch—La poesia arreglada anirà, rebut el dibuix.

P. Costa (Ripoll)—La proseta es bonica, anirà.

M. Jovenich—Aniran els seus treballs.

J. Moragas—Queda acceptada.

J. Balaguer—No està del tot malament.

Lluís Bover—Rebuda la lletra i treball.

I. Pons—Va un treball, mercès, mani sempre.

M. Costa Castillón—Molt boniques.

J. M.ª Calveras—Mercès de la subscripció, el treball està bé.

J. Gibert—El seu dibuix anirà aviat.

J. Trullàs (Igualada)—Va el treball, rebuts els números, mercès.

L. Pomar—Aviat anirà un treball seu.

V. Massip—Bonica, com sempre.

Marcús—Acceptats, mercès dels elogis.

J. Solé—L'arreglarem, perfeccioni.

J. Riba (Vich)—Per ara no ho podem publicar, no es desanimi.

J. Bla. Casajuana—La subscripció pot enviar-la per segells de Correus; el seu treball anirà publicat.

J. Blanc—Rebuda la seva última poesia, va una en aquest.

F. Miró—El dibuix en ha agradat, l'hi publicarem.

C. Reyna—Ho fò mes bé en vers qu'en prosa.

B. Ribas Bancells (Badalona)—Rebuda la seva lletra mercès de la subscripció.

J. Isern (Calonge)—Amb molt gust publicarem la seva poesia.

A. Tarrats Mayola (Lloret del Mar)—Farem lo que diu.

Arnald lo Gaiter (Ripoll)—Estant bastant bé.

NOTA: No es tornen els originals.

PUBLICACIONS REBUDES

EL BORINOT, FLAMES NOVES, BUTLLETÍ DEL C. E. RAFFEL CASANOVA, JOVENT D'ARA, i GINESTA, de Barcelona; ENDAVANT i SABA NOVA, de Rubí; JOVENTUT, de Sabadell; LA RIALLA, AUBADA i JOVENTUT, de Badalona; LA VEU DE LA SELVA, de Sta. Coloma de Farnès; EL LLAMP, de Gadesa.

Grans, Patates, Palla i Aulfals

DE LA

VIDUA de'n E. ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Teléfono 6354-G.

- SARRIÀ -

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLES DE VELÈNCIA

i ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72-Teléfono A. 5090

Fàbrica: Carrer Benavent

(prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

CONFITERIA

I

PASTISSERIA

D'EN

Josep V. Foix

La més ben assortida

SARRIÀ

MAJOR, 48

FUSTERIA ARTISTICA

DE

Joan Francolí

MOBLES ■■■■■ DECORACIÓ

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48

BARCELONA - P. S.

Queviures i Pesca Salada

DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32

i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

